

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ Κ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΟΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Προσφώνησις Γέροντος Αρχιγραμματέως

Αρχιεπ. Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου

ἐπί τοῖς ὀνομαστηρίοις τοῦ Μακαριωτάτου

Πατριάρχου Θεοφίλου Γ΄ (9^η Μαρτίου 2007)

Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Εὐχάριστον καί χαροποιόν γεγονός ἐορτάζει σήμερον προσωπικῶς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ὡς φέρουσα τό ὄνομα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοφίλου, ἐνός τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ λίμνῃ μαρτυρησάντων. Μεθ' ὧν εὐφροσύνῳ συνεορτάζει καί ἡ γεραρά ἡμῶν Ἀγιοταφίτικῇ Ἀδελφότης, καθ' ὅτι Ὑμεῖς εἴσθε ὁ ἡγούμενος αὐτῆς καί τό εὐσεβές ἡμῶν ὀρθόδοξον ποίμνιον, καθ' ὅτι Ὑμεῖς εἴσθε ὁ Πατήρ αὐτοῦ καί Πατριάρχης. Λόγῳ τῆς ιδιότητος ὧν ταύτης, τό ἐόρτιον τοῦτο γεγονός ἐξέρχεται τῶν προσωπικῶν ὀρίων καί καθίσταται πρωτίστως ἐκκλησιαστικόν καί προσκυνηματικόν.

Διά τόν λόγον τοῦτον ἐν ἐνί σώματι, σώματι Χριστοῦ, ἐν Ἐκκλησίᾳ, καί ἐν ἐνί στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ, ἐτελέσαμεν τήν θείαν λειτουργίαν τῶν Προηγιασμένων εἰς τήν πηγὴν τῆς ζωῆς ἡμῶν, τόν τόπον τοῦ σταυροῦ καί τῆς ἀναστάσεως τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἐν τῷ πανιέρῳ Ναῷ τῆς Ἀναστάσεως. Κοινωνήσαντες τοῦ ἀχράντου σώματος καί τοῦ τιμίου αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἐνεδυναμώθημεν, ἐζωοποιήθημεν καί ἐνισχύθημεν ἐν τῇ στερεώσει τῆς κοινωνίας ἡμῶν μετὰ τοῦ Θεοῦ καί τῆς μετ' ἀλλήλων ὡς ἀδελφῶν.

Τήν κοινωνίαν ταύτην προεκτείνοντες νῦν ὀρθοδόξῳ καί ἀγιοταφίτικῳ τῷ ἔθει καί εἰς τήν αἰθουσαν ταύτην τοῦ Ἱεροσολυμιτικοῦ θρόνου, προσάπτομεν εἰς τοὺς προσευχητηρίους τῆς ἀκολουθίας λόγους, ἡμεῖς μὲν εὐχητηρίους υἱικούς, Ὑμεῖς δέ, Μακαριώτατε, πατρικούς, ἵνα ἡ χαρά ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη.

Τό πλήρωμα τῆς χαρᾶς ἡμῶν ταύτης ὀφείλεται εἰς τό ὅτι ὁ Θεός ἡμῶν ἤγαγεν ἡμᾶς εἰς τήν ἀγαθὴν καί εὐλογημένην κατάστασιν ταύτην, νά διακονῶμεν δηλαδὴ τήν σώζουσαν ἀλήθειαν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ Αὐτοῦ εἰς τὰ ἅγια σκηνώματα Αὐτοῦ, ἅτινα ἡγίασεν ἡ παρουσία Αὐτοῦ. Τοῦτο δέ πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ συγκυρίᾳ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ὅτε κλυδωνισθέντες, οὐκ ἐβυθίσθημεν, δυσφημισθέντες, οὐ κατησχύνθημεν, πολεμηθέντες καί ἀπὸ κοινοῦ ἀγωνισθέντες, οὐκ ἐνίκηθημεν, ἀλλὰ κανονικαῖς ἀγιοταφίτικαῖς, συνοδικαῖς καί πανορθόδοξοις διαδικασίαις ἤχθημεν εἰς τήν ὁμόφωνον καί ἐπαξίαν ἐκλογήν τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος.

Ἐκτοτε ἐν ἀγασθῇ συνεργασίᾳ τῆς Ὑμετέρας πνευματικῆς Πατριαρχικῆς κορυφῆς μετὰ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ ρωμαϊκοῦ-ὀρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου, τό σκάφος τῆς Σιωνίτιδος μητρὸς τῶν Ἐκκλησιῶν εὐθυδρομεῖ. Διασχίζει τὰ παρεμβαλλόμενα μικρά ἢ ὑπερυψούμενα μεγάλα κύματα καὶ ἐπιτελεῖ τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ἀνταξίως τῆς ἱστορίας αὐτοῦ καὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν καιρῶν.

Τῆς ἐπιτελέσεως τῆς ἀποστολῆς ταύτης πρόσφατα ἀξιομνημόνευτα τεκμήρια τυγχάνουν ἡ ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον συγκληθεῖσαν ΣΤ΄ Τακτικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ, ἡ ὑπὸ τὴν αἰγίδα Ὑμῶν, τῇ συμμετοχῇ καὶ τῶν ἄλλων χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς πρό τῶν Χριστουγέννων πραγματοποιηθεῖσα ἐπίσκεψις συμπαραστάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταβουρίας εἰς τὴν γενέτειραν τοῦ Κυρίου πόλιν Βηθλεέμ, ἡ κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον πραγματοποιηθεῖσα ποιμαντικὴ Ὑμῶν ἐπίσκεψις εἰς Κάρακ τῆς Ἰορδανίας διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισθέντος ἡγουμενείου, καθ' ἣν καὶ θερμῆς ἐτύχετε ὑποδοχῆς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Μότα τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἡ προχθὲς μόλις λαβοῦσα χώρα ἐπίσκεψις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς Ἰορδανίαν διὰ τὴν ἐν Μαδηβᾶ, Κάρακ καὶ Ἰορδάνῃ ποταμῷ συνάντησιν Ὑμῶν μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἑξωτερικῶν κ. Θεοδώρου Κασσίμη, ἔργοις καὶ λόγοις βοηθοῦντος τῷ ἡμετέρῳ Πατριαρχεῖω. Ἀξία μνήμης ὡσαύτως καὶ ἡ προσφάτως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπιτευχθεῖσα ποιμαντικὴ διευθέτησις τοῦ, ὡς μή ὥφελε, χρονίσαντος προβλήματος τῶν ἐν ΗΠΑ ἀραβοφώνων Κοινοτήτων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου. Ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τῶν κοινοτήτων Ἀμπούντ, Μπιρζέτ καὶ Μπουρκίν καὶ τῶν καθ' ἡμέραν προσερχομένων τῷ Πατριαρχεῖω ἐνδεῶν ἀποτελοῦν ἐπίσης δείγματα τῆς ποιμαντικῆς καὶ φιλανθρώπου διαθέσεως καὶ τοποθετήσεως Ὑμῶν. Ἡ διὰ τοῦ προσωπικοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ διὰ δαπάνης τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Κοινοῦ, ἀγιοταφίτων ἀδελφῶν, τοῦ “Συνδέσμου Οἱ Φίλοι τοῦ Παναγίου Τάφου” καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, ὁλοκληρωθεῖσα ἀνακαίνισις τῶν γραφείων τῆς Ἀρχιγραμματείας ἐγγυᾶται τὴν ἀποδοτικωτέραν ἐργασίαν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς καὶ τὴν εὐπρεπεστέραν καὶ ἀξιοπρεπεστέραν παρουσίαν τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου.

Ἐπιτελοῦντες ταῦτα, Μακαριώτατε, δέν ἐφησυχάζομεν. Γνωρίζομεν ὅτι πολλά εἰσέτι τὰ κενά, πολλά εἰσέτι τὰ ἐλλείποντα, τὴν ἀναπλήρῳσιν ἀναμένοντα. Τοῦτο δέ καθ' ὃν χρόνον ἐχθροὶ τοῦ Πατριαρχείου παραμονεύουν ἔξω καὶ ἐχθροὶ ἐμφωλεύουν ἔσω. Ἄτομα καὶ ὀργανώσεις προσωπικῶν ἰδιοτελῶν συμφερόντων προσβλέπουν εἰς τό Πατριαρχεῖον ὡς εἰς ἐπιχειρηματικὴν μονάδα καὶ προσπαθοῦν νὰ ἀποδυναμώσουν τοῦτο, ἵνα μή ἐκπληροῖ τὸν ἐκκλησιαστικόν, κοινωνικόν, πολιτιστικόν καὶ συμφιλιωτικόν αὐτοῦ ρόλον ἐν τῇ τεταραγμένῃ περιοχῇ τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ. Ἄνθρωποι γνωρίζοντες τὴν παλαιάν τέχνην τοῦ “ διαίρει καὶ βασίλευε”, ἐνσπεύρου διαβολὰς ἀναμέσον ἡμῶν, κλονίζοντες τὴν ἐναπομείναν ἡμῖν ἐκ τῆς κρίσεως ἐμπιστοσύνην, ἵνα ἡμεῖς, ὑποπτευόμενοι ἀλλήλους, μὴ συνεργαζώμεθα, ὡς δεῖ, καὶ ἐξυπηρετῶνται τὰ συμφέροντα ἐκείνων.

Καιρός, λοιπόν, διὰ τοῦτο, ἀνανήψεως, ἐπαγρυπνήσεως καὶ συνεργασίας ἐν τῷ παραδείγματι τῆς ὑπὸ τοῦ θεοῦ ταχθείσης ἁρμονικῆς λειτουργίας τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἐν συναρτήσῃ, ἀλληλοεξαρτήσῃ καὶ ἀλληλοεξυπηρετήσῃ μόνον ὑπαρχόντων.

Ἐν μιᾷ τοιαύτῃ σχέσει θεωροῦντες ἑαυτούς ὡς συνειδητοὶ Ἀγιοταφῖται, Μακαριώτατε, εὐχόμεθα Ὑμῖν ἐνθέρμως ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις Ὑμῶν σήμερον ὑγείαν καὶ δύναμιν, δωρουμένην Ὑμῖν πλουσιοπαρόχως ἄνωθεν, ἵνα δύνησθε νὰ ἀνταπεξέρχησθε ἐπιτυχῶς εἰς τὰς ποικίλας ὑποχρεώσεις τῆς Πατριαρχικῆς καθέδρας, ἧς ἴδιον “τό πολυτάραχον καὶ πολυμέριμνον” κατὰ τὸν μέγαν Φῶτιον, καὶ κρατῆτε τό Πατριαρχεῖον εἰς τό ἀρμόζον ὕψος τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ. Γένοιτο.